

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 5 năm 2014

Số 184

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Đủ trí là sao?
2. Loại người thường phê bình người khác còn vun bồi tự ái và không chịu sửa mình tại sao?
3. Mỗi người một vị trí chung hành tại thế để làm gì?
4. Chung nhau học hỏi có ích gì không?
5. Hành khổ có ích gì không?
6. Ốc mở, đầu sáng do đâu mà có?
7. Thiện duyên là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 12 tháng 7 năm 1996 1) Hỏi: Đủ trí là sao? Đáp: Thừa đủ trí thì nơi nào cũng có thể đến và hoá giải mọi trình độ, nhin nhục và không trách móc bất cứ ai, mong mọi người tiến hóa tốt tùy theo trình độ. Kệ: Chung vui lại tiến vẫn vui hòa Không khổ không lo lại hiểu xa Tạm cảnh ở đời gieo động loạn Cảm thông Trời Phật sống vui hòa.	Ngày 13 tháng 7 năm 1996 2) Hỏi: Loại người thường phê bình người khác còn vun bồi tự ái và không chịu sửa mình tại sao? Đáp: Loại người không chịu sửa mình là loại người tự hại, là cuối cùng mọi người sẽ hiểu rõ hành động như vậy là không tốt, mọi người sẽ tự động xa lánh, sẽ không có cơ hội chung sống với bạn bè, kể cả người thân. Kệ: Khổ tâm tự biết tự truy tâm Tánh xấu không hay tự xét phân Đời khó an toàn tâm phá hoại Lo chuyện bên ngoài chẳng lo thân.
Ngày 14 tháng 7 năm 1996 3) Hỏi: Mỗi người một vị trí chung hành tại thế để làm gì? Đáp: Mỗi người một vị trí chung hành tại thế để xây dựng sự lợi ích chung, nhưng loài tham lam, muốn có nhiều hơn người khác, sanh ra sự cạnh tranh lẫn nhau, đi đến sự đổ vỡ và chia rẽ ghét nhau, tâm thân bất ổn, chống đối lẫn nhau, thiếu nhin nhục, mất đạo đức, quên đi việc làm đạo đức để xây dựng cho chính mình, trí tâm bất ổn sanh rầy rà, phá vỡ mối tình yêu thương lúc ban đầu. Kệ: Trí tâm không mở vẫn bản thân Đạo đức không hành trí bất an Thanh tịnh không còn gieo ý động Không hành không tiến chẳng góp phần.	Ngày 15 tháng 7 năm 1996 4) Hỏi: Chung nhau học hỏi có ích gì không? Đáp: Thừa chung nhau học hỏi phân tách rõ rệt rất hữu ích cho mức tiến của tâm linh. Kệ: Cảm thông nguyên lý hành trình giải Cảm thức trần gian sống miệt mài Vọng động không còn xây dựng tốt Hành tu thanh tịnh vẫn còn may.
Ngày 16 tháng 7 năm 1996 5) Hỏi: Hành khổ có ích gì không? Đáp: Hành khổ dần thân độ đời rất hữu ích, gom gọn hướng tâm về phần hồn mà tiến, dứt khoát tình đời, thành tâm phục vụ, khai triển đi lên, vạn sự như ý, giải nghiệp thăng hoa tận độ. Kệ: Thành tâm khai triển chẳng mưu mô Trí ý thanh nhẹ tự bước vô Bền vững khai thông chẳng vọng động Thực hành chơn pháp nhớ Nam Mô.	Ngày 17 tháng 7 năm 1996 6) Hỏi: Óc mở, đầu sáng do đâu mà có? Đáp: Thừa do ý lực công phu của hành giả đã hình thành, bộ đầu được sáng, đến giờ công phu, phải thức dậy thực hành, đúng theo chiều hướng phát triển đi lên, khó nghĩ chuyện vọng động ăn thua. Kệ: Trí tâm thanh nhẹ chẳng lo rầu Hành khổ đêm đêm tự giải sầu Quy hội chơn hồn tâm bớt động Thực hành giải tỏa rõ chiều sâu.

Ngày 18 tháng 7 năm 1996

7) **Hỏi:** Thiện duyên là gì?

Đáp: Thiện duyên là sự hoà hợp giữa Trời Đất và Người trong giây phút thiêng liêng, mọi người đều vui và hướng thượng, vui hòa trong thanh tịnh và trật tự.

Kệ:

Giải mê phá chấp giải buồn phiền
Cảm thức an vui cảm thức yên
Vượt khỏi trần tâm trong chốc lát
Vui hành thanh tịnh chẳng lo phiền.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tiểu Trí – Đại Trí (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Bây giờ tôi thấy nó thấm thía quá.

Thầy: Bởi vì vạn linh đồng nhứt thể, có thể nói anh hay là nói tôi, cái duyên chúng ta đồng học đồng tiến, (Thầy cười) phải không? Vạn linh đồng nhứt thể nó trả lời trong này rồi, cuốn băng này trả lời rồi, phải không? Thì bây giờ gắng tu sửa để tiến có gì đâu, trong cái dễ mà khó, nó rất dễ nghe dễ hiểu nhưng mà khó, khó là đòi hỏi có cái hành thôi. Ở đời họ cho là khó chớ còn ở bên trên cái hành thì rất dễ, thường xuyên của trí tuệ mọi người đã và đang hành, nhưng mà họ không thấy cái chuyện hành của họ bắt buộc cơ thể phải hành, bất cứ bên trên người ta dòm thấy mình người nào cũng đã và đang hành.

Bạn đạo: Hồi thời gian xa lắc xa lơ, hồi mà mình biết đó, hồi đó mình với ông là một cũng như đồng nhứt thể rồi nhưng mà đâu có tội lỗi gì? Ông thả xuống thế gian để cho mình trôi lăn theo dòng đời rồi mình bị chua cay rồi, cuối cùng mình cũng phải trở về với ông.

Thầy: Đó ông thương chớ đâu có bỏ, bởi vì ông không cho cơ hội anh luyện anh làm sao tinh vi. Anh có hột xoàn không có chùi mài rồi làm sao mà hột xoàn tốt. Cái đó là ông thương đó.

Bạn đạo: Dạ nhưng mà cái nguyên căn của mình với ông là một mà.

Thầy: Là một.

Bạn đạo: Thời gian đầu mình vô nhiễm, mình không có tội gì hết; tại mình là ông, ông là mình.

Thầy: Bởi vì một của ông đó nó có thượng, trung, hạ, coi ông rút khúc nào liệng xuống thế gian.

Bạn đạo: Dạ, như mình đã xuống là cái phần hạ của ông.

Thầy: (Thầy cười) Có người hạ mà có người trung nhưng phần thượng rất ít. Bởi vì trên đầu nó như vậy nhưng mà cái phần điển nó tủa ở đây coi người ta rước bộ phận nào. Mà từ cái thiếu trí mà đem xuống cho nó lẫn lộn tới tiến tới đại trí, nó không đụng làm sao nó thức giác, nó phải đụng. Đó là giúp đỡ xây dựng nó chớ đâu có phải hại nó, thấy không? Nhưng mà tất cả mọi người ở dưới thế gian tiến theo khả năng của họ tiến thôi chớ không có buộc được. Nó mới tiến tới đại trí, nhưng mà coi người ta rước về phần nào, triệu triệu triệu ức ức phần, coi người ta rước về phần nào.

Bạn đạo: Thì như vậy có khi nào ông giúp mình, mình thanh lọc hết cái thượng trung hạ cho nó tốt hoàn toàn.

Thầy: Là mình trở về mình là Ngài.

Bạn đạo: Dạ như vậy thì đúng...Ngài đã nói tới một ngày nào chúng sanh không còn chiến tranh nữa mà sẽ thành Ngài hoàn toàn hết.

Thầy: Thành Ngài hoàn toàn hết là đến lúc tận thế rồi.

Bạn đạo: Dạ lúc đó tức nhiên không có thế gian nữa.

Thầy: Nó tận thế mà con người là giữ xác không có bị tiêu diệt. (Thầy cười) Tới lúc đó mới thấy, làm sao ráng sống tới ngày đó mới thấy, nói về cũng

như là hồi xưa người ta nói chiếc máy bay bay trên trời, nhưng mà sau này người ta con người giữ xác không bị tiêu nữa, khoa học người ta cũng vẫn đã và đang tìm mà, anh thấy không? Nhưng mà sau này cái khối mà tu được nhập Long Hoa đó là cái khối đó nó giữ xác luôn, nó có thể ẩn hiện được. Mà nói đó con người nó quá sức tưởng tượng của con người, nhưng mà sự thật con người là như thế đó, bởi vì khi mà chết luân hồi đi đi lại lại vẫn còn con người, anh chứng minh rõ ràng chưa? Nhưng mà cái tiến hóa của vật chất cơ thể trong vũ trụ này nó chưa tiến đồng tới cái luồng diễn của phần hồn. Phần hồn nó là bất diệt, anh thấy không? Thì sau này phần hồn nó sẽ chuyển hóa cho cái cơ thể nó bất diệt nhưng mà tùy theo cái trình độ tiến hóa của cái phần hạ trí mà thôi. Rồi hai cái nó phối hợp đó nó mới giữ cái xác ẩn hiện được, muốn ẩn là ẩn muốn hiện là hiện, nhưng mà phải qua cái thời gian thanh lọc. Thanh lọc, thanh lọc, nghĩa là dữ tợn lắm chứ không phải thanh lọc thường thường đâu, bây giờ kêu bằng mới có thường thường, chưa đâu, còn thanh lọc dữ tợn nữa nó mới tiến tới cái chỗ đó.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám vậy tới chừng đó có tái lập lại một cái chu kỳ khác có một thể gian khác nữa không?

Thầy: Có thể gian khác chu kỳ khác, nhưng mà cái thể gian đó là hoàn toàn là phần nhẹ hết, từ cái ăn uống cũng thay đổi hết, khí Trời cũng phải thay đổi nữa. Tất cả là nhẹ, âm thanh nói năng của loài người đều thay đổi, nhẹ nhàng hết chứ không có hằn học nữa, khác hẳn.

Bạn đạo: Nó không trở lại như thể gian như thể này nữa.

Thầy: Nó không có, không có, nó không có, nó tiến luôn. Nó tiến luôn, tiến luôn cái chuyện đó nói nghĩa là quá sức tưởng tượng, nhưng mà tới ngày đó sẽ thấy. Minh nói cũng như là hồi xưa người ta nói có chiếc máy bay (*Thầy cười*) nhưng mà khoa học người ta vẫn đặt cái vấn đề đó để đi tới, phải không? Những nhà bác học cũng vẫn có cái óc để giữ xác con người khỏi bị tiêu diệt, có chứ không phải không. Khoa học người ta có rồi, có chương trình đó, nhưng mà bên trên là thấy rất rõ cái lẽ tự nhiên nó phải tới đó.

Bạn đạo: Cái đó trong phạm vi thể giới ta bà của mình đây không là cái thái dương hệ này thôi? Ngoài cái vũ trụ này có vũ trụ khác nữa tiến hành theo chất của nó đã cao hơn mình rồi.

Thầy: Mà nó cao, nó nhẹ hơn.

Bạn đạo: Của mình từ lâu rồi.

Thầy: Nó có mỗi cái chỗ mới, thể giới mới có rồi tại mình không đi không thấy. Người ta đâu có bận rộn như mình. Bây giờ mình tu rồi mình thấy mình tham chưa, thấy rõ chưa? Tham chứ, tham nhưng mà ông Trời cái gì cũng giới hạn cho mình hết mà mình vẫn tham, anh thấy rõ chưa, phải không? Để kiểm chứng một cái chuyện nhỏ nhỏ thôi, chuyện thường tình của mỗi người hằng ngày thôi đối với gia đình, vấn đề sanh lý, tôi nói ông Trời bà Đất hai mươi bốn trên hai mươi bốn mà anh làm ba lần là anh mệt rồi, phải không? Nói cho rõ chơn lý mình phải nói sự thật đó là hạn chế rồi, giới hạn rồi, nhưng mà mình vẫn tham, muốn hơn cái đó, trước khi chưa hành động là mình muốn hơn cái đó, phải không, muốn nhiều hơn nữa, hơn nữa, phải không? Nhưng mà không được! À, cho nên tiến tới đại trí thì dễ dài hơn, còn mình ở trong cái thiếu trí nói hoài, nói hoài, bực bội hoài, khó tiến, phải không? Là mình nhờ cái pháp được nó sẽ mở tới, mở tới, cho nên cố gắng tu cho nó thiệt chơn một chút, rồi mình thấy dễ dài không khó khăn.

Bạn đạo: Rồi cái pháp ông Tư đưa ra cho mình ở đây, ông là người cũng như mình, thì mình có thể kêu là thể gian pháp được không ông Tám?

Thầy: Thể gian pháp sao, cái đó nó nằm ở trong thiên ý chứ, cái pháp mình là ở thiên ý, trật tự từ trên Trời tu xuống thể gian, bắt anh soi hồn từ bộ đầu là Trời, phải không? Anh khai thông cái trung tim thể giới là con tim của anh, khai thông hạ thừa thể gian bao tử ruột gan đó chỗ động loạn, bắt từ trên Trời tu xuống thể gian rồi từ thể gian đi lên lại trên Trời, thấy rõ ràng chưa? Cho nên cái pháp này công nhận tất cả thiêng liêng phải nhìn nhận cái pháp này tuyệt đối hay hơn hết, dễ tiến hơn hết. Bây giờ nhiều người bạn cũng vậy, thấy tu pháp này chán, bị đời lôi cuốn. Chán, nhưng mà rồi cụp một cái nó cũng phải trở lại, nó dễ hơn, nó có thể thâm tiến lấy nó được khỏi cần tìm ai giúp đỡ.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám vậy có cái pháp nào mà tôi tâm nhất mà chưa được đưa ra không ông Tám?

Thầy: Theo tôi thấy bây giờ cái pháp này duy nhất, còn những cái pháp kia chưa được đưa ra phải đợi thượng ngươn nè, không khí thay đổi, dùng cái lý không họ nói họ cũng vẫn tiến được, phải không? Bởi vì nó phải thay đổi cái cơ Trời của quả địa cầu không khí này thay đổi rồi, cơ thể của chúng ta thay đổi, nhẹ. Bây giờ cơ thể chúng ta nặng là tại vì nó đi xuống nó không có đi lên, các bạn thấy nặng lắm. Bây giờ mình phân ra tứ quý. Bây giờ cái mùa này đó ngồi công phu thấy nặng mà qua mùa thu các

bạn thấy nhẹ rồi chưa, phải không? Tới mùa đông còn nhẹ nữa, nó bước qua mùa hạ thì nặng, phải không? Nhưng mà sau này nó sẽ thay đổi hết, nó thay đổi có nghĩa là không nóng không lạnh con người dễ tu lắm, rất dễ tu, mà nói chuyện Trời còn phải thay đổi như thế đó cũng họ nói cũng là nói vậy nói bạ nữa không có trúng, phải không? Rồi mình tu đi rồi sẽ thấy, nói trước ngày kia đem ra đo cái băng cũng còn giữ chứ không có mất đâu, phải không, sau này đo rồi thấy. Như tôi hỏi trước tôi nói là cái tiếng rên rĩ của cây cỏ, nó có phần điển, hoa lá nó có phần điển, mình được nhẹ đi tới thấy nó cũng chào mừng, nó cũng rên, đau khổ của nó cũng còn chứ không phải hết. Nhưng mà không bao lâu thì nghĩa là người ta không phải ở bên Việt Nam giữ mà bên Tây họ vẫn giữ cái tài liệu đó, họ lấy cuốn băng đó họ hát, vẫn là nó nói ông Tám nói rồi bây giờ Paris Match ra liền hai cái đo đúng. Họ chụp ra cái hào quang của lá cây, sự rên xiết của cây cỏ có, thấy không? Hỏi đó họ mới thấy giá trị.cũng có chứ, nó có sanh có khắc, nó có. Cái giờ cũng quan trọng, nó ở trong cái khối kim mộc thủy hỏa thổ, nhưng mà sau này về cái thượng nguồn rồi nó đổi hết, cái trước ta lọc cái trước đi hết rồi nó lưu cái

thanh thành ra khí hậu nó khác, còn mặt mày tư tưởng nhân quang của con người nó lại khác.

Bạn đạo: Thượng nguồn con người có thay đổi không?

Thầy: Thay đổi chứ, nó nhẹ hơn, nó cao hơn, kêu bằng dùm nó thanh hơn. Con người nó thanh hơn, không có hần học như bây giờ.

Bạn đạo: Thưa ông Tám vậy là tới chừng đó cái đại thừa của vũ trụ nó đi xuống tới tận cùng. Chờ ngày tháng nó cũng phải thiết lập một cái thế giới đại thừa cũng phải có chứ hả.

Thầy: Nó phải thanh lọc, nó thanh lọc.

Bạn đạo: Không còn thắc mắc cái gì nữa, chỉ có tu thôi.

Thầy: Có bao nhiêu đó à, bây giờ anh thấy không? Cái quá trình chưa tu và đã tu rồi con người anh thế nào? Thấy nó tiến chưa? Tại sao chúng ta không tiến hơn nữa? Thấy chưa? Mà anh có làm cái gì hơn mấy cái vụ đó không? *(Thầy cười)* Cứ cục kịch có bao nhiêu đó là nó tiến à.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 27/3/1977)

CHỪNG NÀO CON MỐI TU?

Hình này chụp tại thiền viện Vĩ Kiên khoảng thập niên 1990's. Đức Thầy đang nhìn tôi cầm micro đứng đối diện, khoe mình tu giỏi! Sau đó có hai bác lớn tuổi đến nhắc khéo.

1. SỰ KIẾN.

Hồi khóa 1 Giải Nghiệp Tâm ở t/v Vĩ Kiên năm 1986, Đức Thầy nói luân xa đỉnh đầu của tôi đã mở, rất tốt. Theo Vô Vi thì đỉnh đầu là luân xa nhiều điện, rất sáng suốt, (giải nghiệp nhanh hơn trung tâm chân mày là luân giúp sửa tánh).

Sau đó, là phần bạn đạo:

- Đầu tiên là một bạn đạo đang mở minh cảnh đài, than phiền với Đức Thầy (trước mặt tôi) là tôi **không chịu tu**. Đức Thầy nói “Bây giờ nó tìm hiểu về pháp, sau này nó cũng sẽ tu, lúc đó nó tu mau lắm!” Tôi lấy làm lạ vì tôi ngồi thiền lâu hơn nhiều bạn đạo khác.
- Trong một dịp ở thiền viện Vĩ Kiên, một bạn đạo từ Úc theo Đức Thầy để giúp bạn đạo, anh giúp tôi tập cho thẳng lưng và chệ tôi: “**Điện phà phà, không tụ**”. (Tôi có ý chệ anh ít thanh điện nên anh chệ tôi không biết giữ điện)

Suy nghĩ một chút, tôi nhớ lại hai phương pháp thở và thiền mà tôi tập trong quá khứ, trước khi gặp Vô Vi. Chắc vấn đề là ở đây: **đổi pháp hai lần**.

2. PHÂN TÍCH THÊM.

a. Một bạn đạo quan sát đỉnh đầu của tôi và chê là **hơi lệch phía sau**. Trong một đại hội ở Las Vegas năm 2010, tôi thoáng thấy chỗ lõm sát phía sau đỉnh đầu của một bạn đạo đầu trọc có một “**trái tim điển**” màu vàng nhạt (nhìn kỹ lại thì biến mất). Thật ra đây là hình “lá bồ đề” nhưng tôi nghĩ đó là hình trái tim vì có cô bạn gái của anh ngồi bên cạnh!

b. Trong đại hội Du Hành Đạo Pháp 2009, tôi thấy được luân xa “**Quý Môn Quan**” trước ngực của một chị từ Đức (chỗ hoành cách mô), ánh sáng vàng nhạt tập trung **như một xoáy nước** (Trong hình tiểu thiên địa của Lục Tổ thì đây là chỗ “chìm phượng hoàng uống thuốc dâm” của người nữ, nhưng tôi không thấy nhưng cũng có cảm giác chỗ này). Thì ra đây là lý do làm tánh tôi không tốt: **mở trước ngực, rất dễ nhiễm trọc**.

3. TRỊ LIỆU.

Tôi xin kể ra đây các cách giải quyết:

- Khi Đức Thầy ghé thăm nhà tôi năm 1982 có giúp tôi **hóa giải luân xa trước ngực** này, kéo lên trán (Sau khi tắm, tôi nhắm mắt thấy lá bồ đề thật lớn nhưng vì nghiệp “tình chàng ý thiếp” nên tưởng là hình trái tim vĩ đại. Lá bồ đề có lẽ là tâm ấn khi tu chùa tu

miếu, không có chánh pháp, trong tiền kiếp) và tu thanh tịnh được khá nhiều năm.

- Vài năm sau, Ngài nhắc: “Thăng Võ **vô nhà tắm nằm ngửa**”. Đó là tư thế mở quỹ môn quan ra hốt trực! Cầu tiêu, nhà tắm không phải là chỗ thanh tịnh.
- Về tổng quát, Đức Thầy **dạy thẳng hồn, vía** của tôi rất nhiều lần.
- Trong một lần tại thiền viện Vĩ Kiên, Ngài nhắc tôi **không được nói chuyện sau khi ăn** vì dễ mất điện.
- Một lần khác, nhắc **không nên ăn mặn** (*Sau khóa học 8 tháng ở t/v Nhẫn Hòa về, tôi ăn uống hơi thoải mái*) và dùng ngón út thông luân xa xử tử sau ột của tôi.
- Có lần bị điển võ xâm chiếm (*bị thầy thuốc “vô phạt” rờ đầu*), Đức Thầy cũng rờ đầu tôi để **đổi điển**.
- Trong lần dự lễ sinh nhật Đức Thầy trên du thuyền từ bến San Diego đi Mexico, khi trở về, tôi vọt lên trước. Thành linh tôi cảm thấy tức ngực vì điển trực, bèn vội vã đi chậm lại. Nhìn sang bên thì thấy Đức Thầy đang dẫn đầu.

Khi tôi đi sau, cùng với bạn đạo, là **môi trường đã được Đức Thầy giải trực**. Tôi chợt hiểu là căn phòng của tôi cũng được hồng ân này. Bình thường nếu không cần thiết thì không nên đi mua sắm hay đi Las Vegas đánh bài!

- Các **phụ trợ tu hành** du nhập vào thiền viện Vĩ Kiên trong thời gian này (*cuối thập niên 1980 và đầu thập niên 1990*):
 - Máy **chụp hình hào quang** (*khi chụp cho người ngoài pháp trong các hội chợ Tết, khám phá nhiều màu rất lạ*),
 - Mua máy **súc ruột** và huấn luyện súc ruột cho nhiều bạn đạo (*ruột già chứa nhiều tánh xấu nhất*), mở các khóa sống chung súc ruột dài một tuần (*súc ruột 5 lần*) cho hầu hết bạn đạo trong vùng,

- **Tắm hơi** than đốt (*đôi khi vừa tắm vừa nướng khoai lang*), tắm hơi nước nóng (*thợ điện giỏi nên thỉnh thoảng bị điện giật nhẹ, bạn đạo vừa tắm vừa run*),
- Uống **nước cốt mạ non** lúa mì (*mấy bác lớn tuổi rất sợ chất bổ này vì nó tuy ngọt dễ uống nhưng hơi hàn, trong khi bột barley green bán bên ngoài tuy rất mắc nhưng không bị triệu chứng này*),
- Ăn **cơm trộn hạt kê** (*cho mát gan, đây là món ruột của Đức Thầy*), **cơm gạo lứt** (*ngừa tiểu đường và nghẹt động mạch tim*)...

Khi sức khỏe Đức Thầy kém dần với tuổi tác thì các chương trình súc ruột nặng ký cũng gần như chấm dứt. Tôi tham dự hầu hết các chương trình tu học kể trên và thấy có kết quả rất tốt. Tuy nhiên, muốn giải quyết các khuyết điểm này một cách lâu dài thì còn phải **cố gắng khai thông nhâm mạch**. Gan và phổi thông chính là Kinh Kim Cang (*phối thuộc hành kim, cang chính là can, hay gan*) có sức mạnh chống tà trực. Căn bản vẫn là thực hành nhiều lần phép thở Chiếu Minh.

4. KẾT QUẢ.

Hội đại hội Du Hành Đạo Pháp ở Siem Reap năm 2011, một bạn đạo thân quen từ đại hội 1, bạn này cũng có minh cảnh đài, nhắc tôi: “Mấy chục năm rồi mà cũng **không thấy khác**”. Câu chào là khen vẫn khỏe vẫn trẻ, nhưng ngụ ý chê cười: *vẫn chưa biết giữ gìn thanh điển, chưa chịu tu!*

Đức Thầy thì lạc quan hơn. Ngài nhờ một bạn đạo nhắn với tôi trên tuần báo PTĐN: “Tôi mà đóng trang web dạy đạo thì tu mới đắc đạo!” Tuy nói đùa là đắc đạo (*cười tôi bỏ việc làm đi thiền viện Nhẫn Hòa tu 8 tháng, sau đó bị Đức Thầy đuổi về*), nhưng ý của Đức Thầy là nếu còn tu thì kết quả sẽ tốt.

Khi nhìn hình này, tôi hi vọng mọi người cũng nhớ đến sự mong đợi của Đức Thầy với tất cả bạn đạo chúng ta.

*Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 25/4/2014*

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TỔNG KẾT PHÒNG NAM Y TỪ THIỆN TVT - CÀ MAU

Kính gửi:

- Tuần báo Vô Vi,
- Chú Khổng Văn Dũng, đoàn thiện nguyện tpHCM,
- Bạn đạo Thiền Viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới,
- Cô Kim Phụng đại diện bạn đạo Bỉ Quốc,
- Chú Võ Minh Khoa, Canada,
- Chú Tâm Ly.

Kính thưa quý cô chú,

Sau 3 tháng xây dựng Phòng Nam y Vô Vi ấp Cái Bác, xã Lợi An, huyện Trần Văn Thời. Hôm nay chúng con có buổi tổng kết và khám bệnh từ thiện cho bệnh nhân nghèo và báo tin cùng quý cô chú là số ngân khoản được hỗ trợ, chúng con đã hoàn thành cơ sở từ thiện là gần 80 triệu đồng.

Huỳnh Diệu Liên con đại diện cho bạn đạo Cà Mau TVT, chân thành cảm ơn quý cô chú đã nhiệt tình ủng hộ giúp cho chúng con tiếp tục giúp đỡ bà con nghèo khổ tại địa phương và có điều kiện phát triển Vô Vi qua con đường Y đạo theo lời dạy của đức Thầy.

Xin cảm ơn Tuần báo Vô Vi thông tin chuyển lời cảm ơn đến quý cô chú mạnh thường quân đã nhiệt tình giúp chúng con làm công tác từ thiện nhân đạo.

Kính bái,

HUỲNH DIỆU LIÊN

Mời quý bạn xem 1 số hình ảnh :

<https://picasaweb.google.com/100324340038688750416/YDuocCaMauHueNhan?noredirect=1#>

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ PHÁP

Kính thưa Thầy,

Con là NTNS hiện đang ở Gagny, Pháp. Nguyên con có một người em trai tên là NĐT vừa mới từ trần hưởng thọ 36 tuổi. Năm 1980, sau khi nghe Thầy thuyết pháp ở trại tỵ nạn Philippine, em con đã phát tâm ăn chay trường nhưng từ ba năm nay, em con bị bệnh thận, mỗi tuần phải đi lọc máu ba lần. Cách đây hai năm Trí có về VN thăm nhà, ba con có kêu Trí thiền thử cho nhiều để mau hết bệnh nên nó thử và thiền rất giỏi, mỗi đêm ngồi khoảng ba tiếng đồng hồ. Con đã lo thu xếp cho Trí qua Pháp gặp Thầy trong khóa sống chung sắp tới tại Pháp và nó cũng mong ước mau tới ngày gặp Thầy. Nhưng cách đây hai tuần đến thiền đường, con có gặp ông Nghĩa, bạn đạo từ Philippine qua có chữa vài người bệnh thận như vậy đã có kết quả tốt bằng cách cho ăn thực phẩm tươi sống và thử chiếu minh mỗi ngày ít nhất tám lần.

Con nghĩ là ăn đồ tươi và thử chiếu minh như vậy thể nào cũng tốt cho em con và nó có thể dự khóa sống chung đầy đủ. Nếu không thì phải hủy bỏ một ngày đầu và bỏ một lần lọc máu vào thứ sáu như vậy rất uổng vì thời gian gặp Thầy rất quý giá. Vì thế con đã kêu nó đến ông Nghĩa để điều trị vào tuần trước. Không ngờ vì quá nôn nóng hết bệnh nên Trí không chịu đi lọc máu, do đó nó mệt và tắt thở 6 giờ sáng nay. Con rất ân hận vì đã giới thiệu ông Nghĩa cho nó.... Con xin Thầy thương và cứu giùm phần hồn của em con vì theo vợ nó kể thì từ mấy tháng nay Trí thường thấy phần thiêng liêng đến kéo nó đi, nó phải niệm Phật nhiều lắm mới trở lại được nhưng toàn thân rất đau nhức. Xin Thầy chỉ giùm con, ba con và các đứa em khác có tu thiền trong nhà cầu nguyện cách nào để giúp hồn Trí được nhẹ nhàng? Một tuần nay, em con ăn nhẹ và

thở Chiếu Minh mỗi ngày 10 lần và nghe băng Thầy giảng suốt ngày, như vậy nó có tự cứu được phần nào không?

Xin Thầy tha thứ cho con, con rất mong sự trả lời của Thầy.

Nay kính. NS

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

NS con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 1/9/96 được biết em con đã dứt khỏi tình đời, hướng về cõi tiên mà hành sự; đó là phước của em con. Vì em con mang bệnh thận, thận không làm việc chỉ nhờ bác sĩ thay thận mới. Không nên tin ai có khả năng chữa trị bằng bác sĩ chuyên môn, nếu những người nào không tin bác sĩ lọc thận sạch sẽ thì sẽ ra cơn nguy biến bất cứ lúc nào. Những bệnh đó chỉ chờ thay thận mới thì mới sống còn được - thời gian hữu hạn mà thôi. Còn về phần người tu có tâm tự giác, lo cho hồn tu tiến thì sẽ được cứu rồi sau khi chết. Đêm đêm khi tham thiền con nên cầu nguyện tên họ của em con lâm chung ngày nào, giờ nào được sớm siêu thăng tịnh độ. Cứ thành tâm cầu nguyện như vậy trong vòng 49 ngày thì phần hồn của em con sẽ được ấm áp hơn, và sẽ có cơ hội tu tiến. Con nên lập bàn thờ, cúng em trong vòng 20 ngày cho ăn uống như thường lệ, sẽ tạo hòa khí cho gia cang; trong vòng 20 ngày em con có quyền lai vãng về thăm gia đình và sẽ tiếp tục tu theo khả năng sẵn có của chính em. Cần tu để sớm thức giác hiểu mình hơn. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 29 tháng 3 năm 1980
MẤU ÁI 12

Thế gian lập vị đặt ngôi
Thiên đàng tỉnh trí sang tời như nhau
Huyền cơ tạo hóa nhiệm mầu
Vì con mẹ phải đối đầu thiên cơ.

Dù trong thanh trược vẫn sai
Tiến hoài phải tiến tiến hoài không ngưng
Không nên bê trễ lừng khờ
Quyết tâm tự đạt thắm nhuần ngày đêm.

Thế gian diễn tả sắc màu
Trí người giới hạn trước sau quy hình
Minh tâm giải lý chơn tình
Quy hồn quy vía tự minh sai lầm.

Trí tâm lẫn quẩn dày vò
Không hành bi trí khó mò đến nơi
Thương yêu chỉ có Cha Trời
Dững tâm dững chí dững lời quang khai.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Chín

ĐẠO THỂ GIỚI CỰC LẠC TÂY PHƯƠNG
LẮNG NGHE ĐỨC PHẬT A DI ĐÀ THUYẾT PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 26 tháng 7 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Vô trần lạc đặc nhất thân khinh
Tĩnh thổ cần bồi phương thốn canh
Quả mãn công viên quy cực lạc
Thiên biên hải giác nhậm du hành.*

Dịch

Thoát tục vui thay xác nhẹ nhàng
Đất lành vun xới sống thênh thang
Tròn đầy công quả về châu Phật
Biển rộng trời cao thỏa vẫy vùng.

Tế Phật: Khắp nơi đều nghe thấy có người học Phật tu đạo, song cuối cùng muốn học Phật tu đạo phải làm sao đây? Theo như lão tăng thấy thì cũng chẳng có gì, chỉ cần hồi lại lòng mình mà thôi, nếu như thấy tâm không thẹn, tôi cho là đã gần Phật rồi đấy. Xa rời tâm tức chẳng có Phật để tìm, như trong một ngôi chùa không có một vật chi hết, hẳn chẳng thể gọi là chùa được, trong cơ thể con người nếu như không có tâm thì làm sao thành người nổi. Do đó nguyện chúng sinh hãy gắng trở thành người có tâm. Tâm có thể biến hóa vô cùng, giống như một chuyên viên vẽ kiểu y phục giỏi, có thể vẽ hàng trăm, hàng ngàn bộ đồ kì quái khác nhau. Tâm người có thể ví như chuyên viên vẽ mẫu y phục, có thể biến đổi diện mạo thân hình mình thành nhiều

về khác nhau, muốn biến thành Phật thành ma đều tùy tâm mình muốn. Mỗi cá nhân là một vị thầy ma thuật, muốn biến bất cứ cách chi, đi bất cứ kiểu gì, chọc cười cách nào đều làm được cả. Lão tăng chỉ hi vọng biến thành người tốt, biến thành Thần Thánh Tiên Phật chứ đừng tự biến mình thành ma thành quỷ để cho người đời sợ hãi chán ghét thì thực quả là quá u mê ngu tối. Biến thành tốt biến thành hoại đều do một tay mình tạo nên, đem mình biến thành địa ngục quỷ quái hoặc trâu bò gà vịt, soi gương nhìn lại vóc dáng nhảy lên thất thanh kêu lớn... Khi đó mới vỡ lẽ ra là chẳng thể biến thành bức vẽ kiểu mẫu, thụ pháp chẳng cao minh cho nên đã biến hóa sai. Nghe lời lão tăng nói, bản lai diện mục tức bộ mặt chân thực nếu như mất đi thì đâu kêu cầu liệu có thể trở lại được không? Chắc chắn là không, một sớm biến chất sau này có hối cũng chẳng kịp nào. Bữa nay thầy hướng dẫn trò ngoan Dương Sinh đạo thể giới cực lạc tây phương bái hội đức Phật A Di Đà.

Dương Sinh: Thưa con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành...

Tế Phật: Đã tới nơi, Dương Sinh xuống đài sen mau.

Dương Sinh: A, tới chôn này vàng bạc, ngọc lưu li phô bày ngập đất, lan can, rừng cây, lưới võng đều là những vật phi phạm, thứ nào thứ nấy chói ngời hào quang, quả là cảnh tuyệt vời chưa từng thấy ở thế gian.

Tế Phật: Thế giới tây phương cực lạc, là nơi đức Phật A Di Đà ngự, nơi đó cũng còn gọi là đất nước cực sung sướng, bảy lần rào, bảy lần lưới, bảy hàng

cây vây quanh kín bốn phía. Chúng ta mau tới trước bái hội đức Phật tôn kính cùng lắng nghe người thuyết pháp.

Dương Sinh: Phía trước có một ngôi điện lớn, có phải đó là nơi đức Phật tôn kính cư ngụ không?

Tế Phật: Đúng đấy, phía trước là điện Di Đà, chúng ta mau tới trước đánh lễ.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Trong điện có rất nhiều cao tăng cư sĩ tu thành chính quả, vị nào vị nấy về mặt từ bi miệng đang niệm Phật, thanh âm du dương tịch mịch người nghe trong lòng thư thái.

Tế Phật: Lúc còn tại thế họ đều là những người tu học Phật đạo, nhờ công đức viên mãn cho nên được tới thế giới cực lạc... Đã tới Thánh điện, chúng ta mau vào đánh lễ đức Di Đà.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Vào trong thấy ngôi ngay chính giữa điện một vị Phật pháp tướng trang nghiêm, toàn thân ngời sáng hào quang, khiến người ta nhìn thấy phải kính nể. Đệ tử là Dương Sinh xin đánh lễ đức Phật kính tôn, bữa nay có duyên theo ân sư tới thánh cảnh cực lạc đánh lễ đức Phật A Di Đà. Xin đức Phật kính tôn truyền dạy Phật pháp cho đệ tử.

Phật A Di Đà: Lành thay, người ta niệm “A Di Đà Phật” còn tôi lại niệm “Chúng sinh là Phật”, chúng sinh bị luân hồi sáu ngả, thân bị thống khổ, cho nên tôi phát bốn mươi tám đại nguyện tạo được cực lạc thế giới, nơi này hóa thành vùng đất yên lành, dạy người quyết chí niệm Phật tu đạo, mỗi niệm không quên Phật trong ta, tôi đương dẫn dắt tới đây. Nếu như nghiệp phàm chưa tịnh, niệm Phật tâm chẳng chuyển, hình Phật tự tán, thiếu bàn tay từ bi, sức yếu vô phương cứu độ. Cho nên hi vọng chúng sinh học Phật tu pháp, bỏ đầu ắt phải tịnh nghiệp trần, tự tạo đất tịnh, còn không khó mà thành đạt. Bữa nay vui mừng được thấy Dương Sinh là người phạm vào

cửa pháp Di Đà đất tịnh, đặc biệt ban ít lời để giác ngộ, nếu như có gì thắc mắc cứ đặt câu hỏi tôi sẽ trả lời.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Phật kính tôn đã ban cơ hội tốt cho đệ tử, kính hỏi đức Phật tôn kính vừa rồi ngài dạy: “Thế nhân đều niệm A Di Đà Phật” còn ngài là một lòng niệm “Chúng sinh là Phật” đệ tử cảm thấy có bao hàm ý nghĩa, kính mong ngài giải rõ ý đó là như thế nào?

Phật Tôn Kính: Lành thay, Dương Sinh quả là có trí huệ, chúng sinh ngày đêm niệm “A Di Đà Phật” là mong tôi độ họ lên thế giới cực lạc. Còn tôi ngày đêm niệm “chúng sinh là Phật” tức hi vọng rằng chúng sinh và tôi là một, nếu như thế ngộ được ý của tôi thì trần thế sẽ hóa thành đất tịnh, thế giới ta bà biến thành nước cực lạc, vì tôi cũng mong xuống đất tịnh trần gian sống tiêu dao tự tại một phen.

Dương Sinh: Lời nói của đức Phật tôn kính hàm ngụ ý nghĩa siêu diệu, nếu như nhân gian biến thành cực lạc, ngài sẽ đầu thai giáng phàm chăng?

Phật Tôn Kính: Chỉ mong là trần gian với đất này tương đồng, tôi ước ao xuống phàm.

Dương Sinh: Thưa chúng sinh đều mong siêu thăng thế giới cực lạc, ý nghĩa đó có điên khùng không?

Phật Tôn Kính: Người đời nghiệp chướng quá nặng, thống khổ phiền não bất tuyệt nên khổ nghiệp buộc chặt, rất muốn thoát khổ đăng hưởng lạc, kì vọng nơi Phật tôi gia hộ để giải thoát khỏi khổ, như thế gọi là giác ngộ, quay đầu. Còn nếu như nhận khổ làm vui, chấp ảo làm chân mới là đảo điên.

Dương Sinh: Thưa đã như vậy, thì làm cách nào để nhờ Phật dẫn độ hầu thoát khổ?

Tế Phật: Duy chỉ có một đường “niệm Phật, học Phật”.

Dương Sinh: Thưa chỉ đơn giản có vậy thôi sao?

(còn tiếp)

